

Vallásgyalázás

Kezdetben vala a Magyar Narancsnak becézett éretlen sajtótermék, amely gátlástalanul árasztotta el a társadalmat a kihívó gyalázkodások sorával. Később ez a „kínálat” egyre bővült...

Pedig a jóízű olvasók (hiszem, hogy a többség!) már akkor is „kielégültek” ezzel a stílusalansággal, amikor még „csak” **Eörsi István** alulmúlhatatlanul ocsmány versét olvashatták a pápalátogatás okán! A „jó példa” nyomán a „Beszélő”, a „Hócipő”, az „Új Hölgyfutár”, és ki hinné, még az „ÉS” nevű „irodalmi” hetilap is előrukkolt olyan írásokkal, melyek humornak szellemtelenek, komoly témának olcsó paródiák voltak! S ez a szellemi terror hétről-hétre szüntelenül folyik, s kényszerítő hatást gyakorol más orgánumok — jóllehet erre fogékony —

tollnokaira is. Így például nem kerülte el a „végzet” a független, politikamentes (?) sportújságírás reprezentáns lapját sem, amely pedig jól tenné, ha méltónak mutatkozna nevéhez, s elsősorban a „Nemzeti”-jelzőhöz!

Legutóbb például e lap június 14-i számában, Lakat T. Károly (szerkesztőbizottsági tag!) vetette el a sulykot, oly módon, hogy mélysegesen megsértette vele számos, vallására érzékeny ember érzésvilágát! A jeles tollforgató egyébként is hajlamos rá, hogy komoly dolgokat oda nem illően kifigurázzon, bizony őkelme inkább a „Hócipó” szerkesztőségébe illenék... (Esetében, nagyon messze esett az a bizonyos alma a fájától, ugyanis boldog emlékü édesapja, nemcsak a futballpályán volt „Tanár úr”, hanem a valóságban, és világlátásában elsősorban!) A fentebben jelzett lapszámban ugyanis a szerkesztő úr, mint a női kosárlabda Eb tudósítója, egy „jópofáskodó” hangulatában ezt vetette papírra. (Még leírni is szörnyű, de kénytelen vagyok megtenni, hogy érzékeltethessem a publicista otrombaságát): „Az pedig, ki hányadik helyen végez, kb. olyan szerepet játszott életünkben, mint Ciccollínában a szeplőtelen foganta-

tás...” Szeretném Lakat T. Károly úr figyelmébe ajánlani (bár egész biztos, tud róla!), hogy a mondat második része egy dogma, azaz hittétel, az Immaculata Conception, amellyel nem illik élcelődni, végképp nem olyan szövegekörnyezetben, mint ahogyan ezt Lakat úr tette!

Mert a gyalázatos mondat első részében megidézett nőszemélyre még a jelzők használata is fényűzés! Eltöprenghetünk azon, hogy az ilyen és még ilyenebb publicisták kapják általában a „Pulitzer”-díjakat, akik hol svájcisapkát illesztenének címérünkre, hol lecápázzák a pápát, hol gúnyolódnak a Turullal, az István királyi szellemiséggel és így tovább véggestelenül...

Ám még belegondolni is szörnyű, micsoda felzúdulás, és hisztériakampány törne ki, ha felelőtlen személyek a másik oldalról, például a sátoros ünnepekkel és széderestékkal élcelődnének...

Csak reménykedünk, bízunk, vajha egyszer megtisztul a magyar sajtó, de a mocskok, a letörölhetetlen szenny csak árad, csúfondárosan számárfület mutatva „rendszerváltó”-vágáinknak!

Brezovich Károly
Vác